

Zpráva o šetření z vlastní iniciativy ve věci Dětského domova Krupka

---

Několik podnětů poukázalo na neuspokojivou situaci v Dětském domově Krupka. Podněty směřovaly proti vedení domova, které mělo provést nepříznivou personální obměnu v řadách vychovatelů. Poukazovaly na špatnou atmosféru v domově, na přehlížení problémů dětí nebo na chování některých vychovatelů. Děti se v domově měly cítit osamocené, nevyslyšené a ponižované.

Na základě těchto podnětů jsem zahájil šetření z vlastní iniciativy.

A. Shrnutí závěrů

Šetřením jsem dospěl k těmto závěrům:

- (1) Atmosféru v domově hodnotím jako náročnou a zatíženou událostmi, které souvisejí s odchodem některých pedagogů. Nové vedení se snaží vést domov správným směrem. (C.1)
- (2) Personál domova dostatečně nevyvažuje potřebu dětí zachovat důvěrnost sděleného/svěřeného a potřebu dospělých se sděleným/svěřeným dále pracovat. (C.2.1)
- (3) Ačkoli se vedení domova snaží o budování důvěry dětí skrze častý osobní kontakt s nimi, některé děti vnímaly, že především ředitelka jim nedávala účinnou a otevřenou zpětnou vazbu. (C.2.2)
- (4) Personál neuplatňuje motivační systém v domově jednotně u všech dětí. (C.2.3)
- (5) Vedení domova aktivně usiluje o zmírnění negativního vlivu bývalého vychovatele na děti především v 5. rodinné skupině. Přijatá opatření však v době šetření v domově nebyla účinná. (C.2.4)
- (6) Nezjistil jsem, že by se dospělí v domově dopouštěli na dětech násilí nebo že by jejich výchovné postupy byly nepřiměřené (kromě excesů, které popisuji dále). (C.2.5)
- (7) V 8. rodinné skupině došlo k události, kdy byl vychovatel v krajně zátěžové situaci vulgární a slovně agresivní na jednoho z chlapců. Takový přístup k dětem považuji za nepřijatelný. Incident však byl jednorázovou událostí a vychovatel sebekriticky přijal následnou zpětnou vazbu vedení. (C.2.5.1)
- (8) Nemohu potvrdit ani vyvrátit, že by v 5. rodinné skupině jedna z vychovatelek děti nepřiměřeně trestala, nadměrně na ně křičela, či jim dokonce vyhrožovala, urážela je a ponižovala. Děti to tak nicméně vnímaly. Doporučuji proto vedení domova pracovat na formě i obsahu její komunikace s dětmi. (C.2.5.2)
- (9) Stížnosti, že děti v domově nedostávají dostatek stravy a mívají hlad, se v době mého šetření nepotvrdily. (C.3)

- (10) Ohledně přístupu dětí k mobilním telefonům domov upřednostňuje individuální výchovný přístup před plošnými restrikcemi, což považuji za správné. (C.4)
- (11) Každé dítě v domově má možnost jít každý den ven a strávit tam určitý čas. Za nevhodnou praxi však považuji systém večerních vycházek „za odměnu“ během všedních dnů (motivační by mohla zůstat možnost pozdějšího návratu). Za nevhodnou považuji i nutnou volbu dvouhodinového intervalu. (C.5.1)
- (12) Dětský domov v jednom případě povolení tzv. prodloužené vycházky nedodržel zásadu legitimního (oprávněného) očekávání dítěte. (C.5.2)
- (13) Dětský domov by měl dětem ponechat větší míru rozhodování, pokud jde o dary k významným okamžikům v jejich životě (narozeniny, svátek). (C.6)
- (14) Nezjistil jsem, že by domov po rodičích dětí požadoval peníze za jejich cestu do školy nebo za nabíjení školních čipů. (C.7)
- (15) Ředitelka domova vykonává více pracovních pozic. To v dlouhodobém horizontu ohrožuje její kapacitu a funkčnost vedení zařízení. Stejně tak sociální pracovnice vykonává současně i pozici účetní a hospodářky, což rovněž není žádoucí a dlouhodobě udržitelné. (C.8)

B. Skutková zjištění

V této části zprávy uvádím pouze obecné a rámcové informace. Podrobná zjištění k jednotlivým tématům popisují v hodnotící části C.

Dětský domov pečuje o **64 dětí**, které žijí ve dvou budovách. Budova „Libušín“ se nachází ve starší zástavbě a funguje jako hlavní sídlo zařízení, kde jsou čtyři rodinné skupiny se staršími dětmi. Další čtyři rodinné skupiny má budova „Hamry“ na blízkém sídlišti, kde žijí mladší děti. Na rozdíl od minulosti domov děti mezi budovami již nepřesouvá, aby mohly zůstat v jedné budově po celou dobu svého pobytu. Sourozence rozděluje jen v případě rizikového chování. V zařízení žijí i děti, jejichž chování vyžaduje zvýšenou pozornost, například kvůli užívání návykových látek, prostituci nebo psychiatrickému omezení.

Vedení plánuje přeměnu budovy „Hamry“ na šest bytových jednotek. Současně probíhá rekonstrukce rodinné skupiny v budově „Libušín“ a připravuje se úprava zahrady i hřiště.

Ředitelka nastoupila do funkce v červenci 2023, předtím pracovala v domově jako vychovatelka a později jako vedoucí vychovatelka. Domov externě spolupracuje s psychologem, etopedy i adiktologickou poradnou. Děti, které významně ovlivnily události s bývalým vychovatelem, měly v době mého šetření speciální psychologickou podporu.

C. Právní hodnocení

C.1 Atmosféra v dětském domově

Zařízení má vytvářet podmínky pro co nejlepší vývoj dětí.¹

Atmosféru v zařízení vytvářejí a ovlivňují vztahy dětí s dospělými, vztahy mezi dětmi, podpora vedení a organizační nastavení, režim dětí a prostředí, ve kterém žijí.

V podnětech, které jsem obdržel, zazněla sdělení o tom, že někteří dospělí křičí na děti, zastrášují a ponižují je. Padla zmínka i o fyzickém násilí, kterého se měl na dítěti dopustit pedagog.

Některé děti v budově „Libušín“ popisovaly **vztahy s dospělými** pozitivně. Některé ale vnímaly dospělé jako náladové, nesrozumitelné či dokonce svévolné. Část dětí upozorňovala na porušování dříve domluvených pravidel a důvěrnosti. Přesto výrazná většina dětí vyjadřovala, že se v domově cítí bezpečně. Dospělí pozitivně hodnotili vztahy a otevřenou komunikaci s dětmi. Děti s chováním vyžadujícím větší pozornost narušují stabilitu skupin a vychovatele přirozeně více zatěžují. V budově „Hamry“ panovala mezi menšími dětmi a dospělými velmi uvolněná a dobrá atmosféra.

Pokud jde o **vztahy mezi dětmi**, ty starší opakovaně zdůrazňovaly, že drží při sobě a vzájemně se podporují, což jim pomáhá zvládat obtížné chvíle. V budově „Hamry“ se častěji objevují napjaté vztahy mezi sourozenci, na které musí pedagogové někdy reagovat i jejich rozdělením do různých rodinných skupin. Mladší děti komunikují mezi sebou občas tvrdě a soupeří mezi sebou o přízeň dospělých, což pedagogové sledují a řeší.

Stran **podpory vedení** děti oceňovaly možnost sdílet své názory a vyjadřovaly, že jim vedení naslouchá. Současně ale uváděly zklamání, že jejich sdělení nevěří nebo nepřináší změnu. Personál popisoval ředitelku jako otevřenou, lidskou a komunikativní, vnímal ji jako oporu a zdroj podpory. S dětmi udržuje blízký kontakt, doprovází je na akce a aktivně se podílí na vytváření prostředí domova.

V rovině **organizačního nastavení** se domov neliší od provozů v jiných dětských domovech. Vychovatelé však poté, co se změnilo vedení domova, mohou více rozhodovat o dětech a společně s nimi se domlouvat na aktuálním programu, plánovat činnosti a nemusí všechno hlásit vedení, tak jako tomu bylo dříve. Ředitelka zavedla pravidelná setkávání pedagogů. Dospělí využívají externí psycholožku a supervizi.

---

¹ Srov. § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů.

Ohledně **režimu** děti uváděly, že je oproti minulosti volnější, což vítaly. Některé rodinné skupiny fungovaly velmi dobře (děti si nestěžovaly vůbec na nic), v jiných bylo cítit napětí (a děti si stěžovaly téměř na vše, k tomu rovněž viz část [C.2.4](#)).

Pokud jde o **prostředí** dětského domova, ředitelka má ambiciózní rekonstrukční plány, ať již realizované v době šetření či plánované v blízké budoucnosti (viz část B). Většina dotázaných dospělých uvedla, že bývalý ředitel působil v domově již velmi dlouho, popisovali ho jako pasivního, bez zájmu o vývoj domova. V tomto směru je snaha a aktivita ředitelky domova evidentní.

V zařízení jsem se setkal s živou a dynamickou atmosférou, zatíženou běžnou náročností každodenního života dětského domova. Byla však spíše uvolněná, ne přehnaně kontrolní, natož represivní. Dospělí působili jako obětaví a vědomi si komplikovanosti a náročnosti svého úkolu. Domov se jevil jako stabilní a otevřené místo vstřícné k dětem vstřícné k dětem, s dobrým záměrem do budoucna. Současně byl v době mého šetření pod tlakem personálních změn a z toho plynoucí zvýšené zátěže (zejm. v některých rodinných skupinách).

Shrnutí, atmosféra v domově, s níž jsem se setkal, neodpovídala podnětům, které jsem obdržel. Oproti nim ji nehodnotím jako špatnou, jen jako náročnou a zatíženou nedávnými událostmi, které souvisejí s odchodem některých pedagogů (k tomu viz dále). Nové vedení se snaží domov vést správným směrem.

C.2 Děti a dospělí v domově

C.2.1 Důvěra dětí k vychovatelům

Vychovatelé se musí snažit o budování důvěry ve vzájemném vztahu s dětmi.²

Děti během rozhovorů potvrzovaly, že by se na své vychovatele se svým problémem obrátily. Dodávaly však, že nemají jistotu, že jejich sdělení zůstane důvěrné. Stává se, že vychovatel předá sdělené informace dále. Děti upozornily, že to narušuje jejich vztah s vychovateli, ochotu s nimi řešit své osobní věci a svěřovat se jim. Děti poté řeší problémy raději mezi sebou a vyhýbají se jejich vyřazení.

Z rozhovorů s vychovateli bylo patrné, že se snaží o vytvoření důvěry ve vztazích s dětmi a podporují otevřenou komunikaci. Je to však obtížné, neboť některé děti přinášejí zkreslené či špatně pochopené informace, které vyvolávají vzájemné nedorozumění. Rozhovor s dítětem se tak poté stává spíše snahou o citlivé vysvětlování, často za účasti dalších aktérů, což zřejmě některé děti nedokáží pochopit.

---

2 Standard č. 2.18 výnosu ministra školství, mládeže a tělovýchovy č. 17/2018, kterým se stanoví standardy kvality péče o děti ve školských zařízeních pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou péči (č. j. MSMT-21324/2018).

Zvláštním případem jsou potom děti se zmanipulovanými informacemi (k tomu viz dále část C.2.4).

Důvěra tvoří základ každého vztahu a má pro něj zásadní význam. Současně je logické, že svěří-li se dítě pedagogovi s něčím zásadním, může být nutné informace prověřit, aby např. nedocházelo k porušování práv dítěte. I v takovém případě však pedagog může být k dítěti upřímný a vysvětlit mu, proč jeho sdělení nemůže zůstat důvěrné.

Ačkoli se tedy dospělí v domově snaží o budování důvěry dětí, úplně se jim to nedaří. Bude vhodné otevřít vnitřní diskusi o tom, jak vyvažovat potřebu dětí zachovat důvěrnost sděleného a potřebu dospělých se sděleným dále pracovat.

C.2.2 Důvěra dětí k vedení domova

I vedení zařízení se musí snažit o budování důvěry ve vzájemném vztahu s dětmi.³

Všechny dotázané děti oceňovaly možnost sdílet své názory a vyjadřovaly, že jim vedení domova (především ředitelka, ale i sociální pracovnice) naslouchá. Starší děti ale zároveň popisovaly zklamání z toho, že se jejich sdělení nevěří (i když děti mají dojem, že dospělý pochybil) nebo nepřinášejí změnu. Podle nich vedení podporuje více vychovatele než děti a neověřuje si fakta. Kvůli tomu si děti některé stížnosti ponechávají jen mezi sebou. Děti by uvítaly skutečné reakce vedení na své podněty, tedy aby ředitelka nejen naslouchala, ale také jednala a případně vysvětlovala, pokud s daným problémem není možné nic udělat.

Specifickou skupinou jsou potom děti ovlivněné bývalým vychovatelem, tedy především 5. rodinná skupina (k tomu viz dále část [C.2.4](#)). Tyto děti ředitelce nevěří a hovořily o ní až s despektem.

Personál proti tomu popisoval ředitelku jako otevřenou, lidskou a komunikativní, vnímal ji jako oporu a zdroj podpory. S dětmi udržuje blízký kontakt, doprovází je na akce a aktivně se podílí na vytváření prostředí domova. Personál si byl vědom narušeného vztahu ředitelky s dětmi z 5. rodinné skupiny, které ale za ní rovněž docházejí, pokud je něco trápí.

Ředitelka si ověřuje, zda dítě problém již řešilo se svým vychovatelem či vychovatelkou, a pokud ne, odkáže ho na něj/ni. Vedení domova obchází každý čtvrtek všechny rodinné skupiny a s dětmi řeší jejich aktuální žádosti, stížnosti, požadavky apod.

Ačkoli se tedy vedení snaží o budování důvěry dětí skrze častý osobní kontakt s nimi, především ředitelka by měla dětem dávat účinnou a otevřenou zpětnou vazbu (a v návaznosti na to přijímat potřebná opatření ke změně).

---

3 Standard č. 2.18.

C.2.3 Rozdílný přístup pedagogů

Motivační systém musí být uplatňován jednotně u všech dětí.⁴

Děti vypověděly, že jim domov strhává část kapesného jako důsledek jejich nevhodného chování. Ne vždy chápou, proč k tomu došlo, a stržené částky se různí. Nejde přitom jen o samotné peníze, ale o pocit nejistoty, neboť děti nevědí, co přesně se od nich očekává, co bude následovat. Uváděly také, že přístup jednotlivých vychovatelů nebývá stejný, což na děti působí demotivačně.

Rozdílný přístup pedagogů jsem zaznamenal rovněž v případě pozdních návratů dětí z vycházek. Děti upozornily, že někteří vychovatelé řeší situaci racionálně a s pochopením. U jiných vede i 10–15minutový pozdní příchod k přehnaným reakcím, včetně např. přivolání policie. Tyto rozdíly v uplatňování pravidel vyvolávají u dětí nejistotu.

Moje šetření nebylo tak rozsáhlé, abych popsání otázky zkoumal podrobně a mohl učinit jednoznačné závěry k tomu, proč děti vypovídaly tak, jak popisují. **Bylo však citelné, že vnímají přístup pedagogů jako nejednotný. To v nich může způsobovat nejistotu a obavy. Vedení domova by mělo moje zjištění ověřit a přijmout vhodná opatření.**

C.2.4 Situace 5. rodinné skupiny v budově „Libušín“

C.2.4.1 Negativní vliv bývalých vychovatelů

Dětský domov má dětem umožnit harmonický rozvoj jejich osobnosti a zdravý vývoj a zajistit jim řádnou výchovu.⁵ Zařízení musí bránit možnému zneužití moci dospělých vůči dětem.⁶

Ředitelka domova popsala, že v x. rodinné skupině v budově „A.“ dlouhodobě panovala atmosféra silné polarizace a uzavřenosti. Především bývalý vychovatel skupiny, ale později i vychovatelka skupiny kolem sebe vytvořili uzavřený okruh, v němž se stavěli na stranu dětí proti vedení zařízení a vytvářeli mezi dětmi vztahovou exkluzivitu. Někteří chlapci vnímali bývalého vychovatele jako svůj vzor. Přitom je svým přístupem nevedl k zodpovědnosti, spolupráci a sebereflexi. Bývalí vychovatelé dlouhodobě narušovali spolupráci mezi skupinami a podřývali autoritu ostatních pedagogů. Zejména bývalý vychovatel manipuloval děti, využíval jejich výpovědi jako nátlakový nástroj a obcházel pravidla stanovená vedením.

---

4 Ustanovení § 1 odst. 1 zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy v souvislosti s článkem 1 Listiny základních práv a svobod nebo např. preambule Úmluvy o právech dítěte (vyhlášené pod č. 104/1991 Sb.). Rovněž viz standardy č. 2.20 a 2.21.

5 Ustanovení § 1 odst. 1 a 2 zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

6 Standard č. 4.6.

Bývalé vedení domova situaci neřešilo. Po odchodu vychovatelů a příchodu nového vedení se atmosféra uvolnila. U části dětí ale přetrvával idealizovaný obraz jejich ochranného přístupu. Bývalý vychovatel navíc zůstal s některými dětmi v kontaktu. Posílal jim e-maily, osobně se s nimi setkával a předával jim texty stížností a argumentační vzorce. U některých dětí tím posílil přesvědčení, že vedení jedná nespravedlivě, neférově a ubližuje jim. Děti v rozhovorech opakovaly jeho rétoriku.

Vedení zařízení se rozhodlo zvolit terapeutický přístup (ten domovu doporučila i Česká školní inspekce). Navázalo spolupráci s externí psycholožkou, která vede terapeutickou skupinu pro děti a pomáhá jim rozlišovat vlastní prožívání od cizích interpretací, zpracovávat své zážitky a pocity. Skupina se postupně stabilizuje, i když některé děti si nadále idealizují bývalého vychovatele a současnému vedení nevěří (to potvrdily nejen děti z x. rodinné skupiny, ale i jiné děti ze stejné budovy).

Psycholožka poskytla podporu i nově přichozím vychovatelům. Vychovatelé i děti se učí, jak rozlišovat důvěryhodné zdroje informací. Noví vychovatelé se snaží o spolupráci s dětmi a důslednost, což naráží na počáteční odpor některých dětí. Ty se učí důvěřovat novým dospělým, přijmout pravidla a odklon od vztahové exkluzivity. Po odchodu bývalých vychovatelů tedy hraje zásadní roli obnova důvěry dětí v nové dospělé a systematická práce se skupinovou dynamikou.

Ředitelka po odchodu bývalých vychovatelů zjišťovala zaměstnanecké klima. Konstatovala výrazné zlepšení atmosféry a své výstupy využila k organizačním úpravám a zlepšení spolupráce pedagogů. Pokračuje v posilování vztahů mezi dětmi a novými vychovateli, aby děti postupně opustily idealizaci minulosti a přijaly nové dospělé jako důvěryhodné autority.

Jsem přesvědčen, že vedení domova zvolilo vhodnou strategii stabilizace situace. Jedná v zájmu zdravého vývoje dětí, zajišťuje jim řádnou výchovu a snaží se bránit mocenskému zneužití dětí dospělými, kteří již v domově nepracují. Neeskaluje konflikt, ale nabízí dětem možnost reflexe a opětovného ukotvení v bezpečném vztahovém prostředí, což přispívá ke kultivaci prostředí domova.

C.2.4.2 Problematické složení skupiny a nové vychovatelky

Pracovníci domova musí věnovat dětem individuální pozornost, snažit se o budování důvěry v jejich vzájemném vztahu a podporovat je v naplňování jejich potenciálu.⁷

Věkový průměr dětí x. rodinné skupiny je 16,4 let. Vzniká tu poměrně dost konfliktních situací a děti jsou zde stále ovlivněny bývalým vychovatelem. Vzpomínaly na něj pozitivně a oceňovaly jeho aktivní přístup. K tomu současná vychovatelka uvedla, že děti nemají o žádné aktivity zájem a je obtížné je k čemukoli motivovat.

---

7 Standard 2.18.

Vychovatelka skupiny vypověděla, že s dětmi nebojuje. Děti mají problém s její kolegyňi (k tomu viz dále část [C.2.5.2](#)). Uvedla, že netuší, co se pokazilo, neboť někdy jsou vztahy ve skupině dobré, jindy děti druhou vychovatelku ignorují.

Jeden chlapec např. popsal, že se obrátil na ředitelku (potřeboval „řešit tetu“) a ta ho odmítla se zdůvodněním, že „takové tety jsou nejlepší“. I kdyby to tak skutečně bylo, 17letý chlapec si zaslouží podrobnější odpověď a vysvětlení širších souvislostí.

Sociální pracovnice potvrdila, že ke změně pedagogů došlo teprve tři měsíce před mým šetřením v domově. Děti jsou velmi vnímavé na změny personálu a potřebují čas i podporu při budování nového vztahu.

Shrnuto, vychovatelky x. rodinné skupiny se sice snaží dospívajícím dětem věnovat individuální pozornost, budovat s nimi důvěrné vztahy a podporovat je v naplňování jejich potenciálu, nicméně v době šetření v domově byla situace taková, že se jim to úplně nedařilo. Důvodem může být věkové složení dětí – kumulace dospívajících, s nimiž je práce výrazně náročnější, i nedostatečná zkušenost a praxe vychovatelek.

C.2.5 Chování některých vychovatelů

V podnětech, které jsem obdržel, zazněla sdělení o tom, že někteří dospělí křičí na děti, zastrašují a ponižují je. Padla zmínka i o fyzickém násilí, kterého se měl na dítěti dopustit pedagog.

C.2.5.1 Vychovatel B.

Výchovné prostředky lze použít pouze v podobě a míře, která je přiměřená okolnostem, neohrožuje zdraví dítěte ani jeho rozvoj a nedotýká se lidské důstojnosti dítěte.⁸ Nepřijatelné je nejen fyzické trestání dětí,⁹ ale např. i nadměrný křik, výhrůžky, urážení či ponižování.¹⁰ Zařízení musí bránit možnému zneužití moci dospělých vůči dětem.¹¹

V jednom podnětu zaznělo, že pan B. jedná s dětmi velmi autoritativně a s jedním chlapcem měl zacházet dokonce násilně.

---

8 Ustanovení § 884 odst. 2 občanského zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2025.

9 Srov. čl. 19 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, článek 17 Evropské sociální charty (vyhlášené pod č. 14/2000 Sb. m. s.), rozhodnutí Evropského výboru pro sociální práva ze dne 20. ledna 2015, *Approach proti České republice*, č. 96/2013. Dále rovněž standard č. 2.18 a 2.21. A především § 884 odst. 2 občanského zákoníku, účinné od 1. 1. 2026.

10 Child Abuse & Neglect. *Childhood verbal abuse as a child maltreatment subtype: A systematic review of the current evidence*. Číslo 144, říjen 2023. Dostupné zde: https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0145213423003824?casa_token=sOSBvGKIdEoAAAAA:ngSP8IPFeMy50VkvFjrrmwdxOxyogDC1kPToqcE-bIDbORLW_HytGLwx60DvkSM87Q-Ytt4Fex_n

11 Standard č. 4.6.

Pan B. pracuje jako vychovatel x. rodinné skupiny v budově „A.“. Ředitelka mu vyjádřila plnou důvěru, podle ní dokáže navázat vztah s dětmi s náročnějším chováním.

Sám vychovatel se popsal tak, že se mu s dětmi daří navazovat důvěrnější vztahy a děti se mu svěřují s praktickými i emocionálními starostmi. Ke svému výchovnému přístupu uvedl, že jako zásadní vnímá hledání rovnováhy mezi důsledností a vstřícností. Zdůraznil své nastavení k pravdivosti a přímé komunikaci, bez níž není možná důvěra ve vztazích. Připustil, že v náročných situacích (zejména když děti lžou) někdy reaguje prudce a důrazně. Ale své chování se snaží reflektovat, usiluje o zvládnání emocí a snaží se být pro děti srozumitelný a své případné nedostatky řešit s vedením.

Děti na jeho rodinné skupině shodně uvedly, že „*je v pohodě*“. Potvrdily, že někdy hlasitě a prudce reaguje, je přímý a otevřený a „*nebere si servítky*“. Z výpovědí dětí jakkoli nevyplývalo, že by chování pana B. vnímaly jako zlomyslné, urážející či ponižující, nebo dokonce šikanózní.

Pokud jde o situaci, která zazněla v podnětu, pan B. ji popsal tak, že velmi ostře, ale rozhodně pouze verbálně napomenul dva chlapce. Ti se měli předtím posmívat ženě na invalidním vozíku, což vychovatel považoval za krajně nemorální a pro něj osobně „*bytostně nepřijatelné*“. K tomu měli chlapci pobíhat venku kolem budovy pouze v domácí obuvi a nenechali se jakkoli usměrnit. Vychovatel přiznal, že v dané situaci použil „*tvrdý jazyk*“, později s chlapci situaci pedagogicky rozebral. Zdůraznil, že jeho důrazná reakce odpovídala závažnosti situace a věku chlapců (cca 15 let). Svůj zásah považoval za věcný a důvodný; do budoucna si však uvědomuje nutnost své vlastní sebekontroly.

Ředitelka objasnila, že pan B. byl na jednoho z chlapců v popsané vypjaté situaci agresivní a vulgární. Chlapec je manipulativní a často testuje hranice dospělých. Na chování vychovatele upozornily ostatní děti ze skupiny. Ředitelka s ním následně otevřeně a věcně hovořila, vyjádřila své znepokojení, ale zároveň zachovala korektní a podpůrný rámec. Vychovatel podle ní situaci nijak nezlehčoval, své pochybení bez výhrad uznal, nevymlouval se, nepřesouval odpovědnost na dítě ani na okolnosti události. Podle ředitelky „*věděl, že to přehnal*“, což považovala za důležité. Proto se nakonec rozhodla incident neřešit formálně, neboť událost považovala za jednorázové selhání v afektu, které pracovník sám refleктоval a k němuž se postavil odpovědně. Událost využila jako zpětnovazební příležitost, nikoliv jako důvod k represii pedagoga. Vychovatele však upozornila, že další obdobné pochybení již nebude tolerovat a bude ho řešit pracovněprávně, včetně toho důsledku, že by do budoucna nemohl s dětmi v dětském domově pracovat.

I když takové chování vychovatele považuji za nepřijatelné, věřím, že se jednalo o jednorázové nezvládnutí situace, a nepovažuji ho za systémové selhání či zneužití moci. Důsledky, které ředitelka z incidentu vyvodila, považuji za dostatečné. Další působení vychovatele směrem k dětem však bude potřeba bedlivě sledovat.

C.2.5.2 Vychovatelka C.

Výchovné prostředky lze použít pouze v podobě a míře, která je přiměřená okolnostem, neohrožuje zdraví dítěte ani jeho rozvoj a nedotýká se lidské důstojnosti dítěte. Nadměrný křik, urážení či ponižování jsou nepřijatelné.¹² Zařízení musí bránit možnému zneužití moci dospělých vůči dětem.¹³

V podnětech zaznívalo, že paní C., která pracuje jako vychovatelka x. rodinné skupiny, na děti často křičí.

Z výpovědí dětí uvedené skupiny bylo zcela patrné, že s paní C. se „pořád hádají“, „chce mít všechno podle sebe“, „kompletně změnila pravidla hry a sama zavedla pravidla, která ani jiné skupiny nemají“. Děti popřely, že by ji samy nějak provokovaly, ona je však schopna jim i „sprostě nadávat“. S druhou vychovatelkou (pozn. paní D.) přítom žádné potíže nemají, je vstřícná a děti ji popsaly jako „hodnou“.

Kritické připomínky k paní C., tedy že s dětmi nejedná s respektem, chová se svévolně a nedodržuje pravidla, vzešly i z rozhovorů s dětmi další rodinné skupiny budovy „A.“. Měla např. děti nutit sníst polévku, i když jim jiný vychovatel dříve řekl, že ji jíst nemusí.

Vedení domova již prověřovalo stížnosti dětí na častý křik paní C. a zjistilo, že jde o neporozumění jejímu hlasovému projevu. Podle vedení vychovatelka není na děti vulgární ani je neponižuje. Má jen znělý hlas a obecně komunikuje hlasitě. K tomu je zvyklá na přísnější výchovný přístup, který podle ředitelky přináší do skupiny potřebný řád a důslednost. Ředitelka dodala, že oproti dřívější „měkčí“ vychovatelce může být pro některé děti, zejména ty citlivější, velkým a v zásadě nepřijemným kontrastem. Jiným dětem její přístup naopak vyhovuje. Ředitelka se proto snaží sledovat rovnováhu mezi důsledností a přehnanou tvrdostí.

Podotýkám, že paní C. během mého šetření v domově nebyla ve službě, proto s ní moji spolupracovníci neměli možnost hovořit. Nemohu tedy objektivně posoudit, zda jsou připomínky dětí oprávněné, resp. zda je namístě přijmout názor ředitelky. Pochopit se dají stesky dětí, kterým se nelíbí přísnost (v kombinaci s popsáním hlasovým projevem), i potřeba vychovatelky vyžadovat po dětech důsledné dodržování pravidel.

Tvrzení podatelů a některých dětí stojí proti tvrzení vedení dětského domova. Nepodařilo se mi potvrdit ani vyvrátit, že by vychovatelka C. děti nepřiměřeně trestala, nadměrně na ně křičela, či jim dokonce vyhrožovala, urážela je nebo ponižovala, příp. jinak mocensky zneužívala svého postavení. Její komunikační projev

---

12 Standard č. 2.18 a 2.21. Rovněž viz Child Abuse & Neglect. *Childhood verbal abuse as a child maltreatment subtype: A systematic review of the current evidence*. Číslo 144, říjen 2023. Dostupné zde: https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0145213423003824?casa_token=sOSBvGKldEoAAAAA:ngSP8IPFeMy50VkvFjrrmwdxOxyogDC1kPToqcE-bIDbORLW_HytGLwx60DvkSM87Q-Ytt4Fex_n.

13 Standard č. 4.6.

však na některé děti takto působí. Proto doporučuji na stylu komunikace paní C. s dětmi dále pracovat. Nabízí se možnost poskytnout jí intenzivnější supervizní či psychologickou podporu.

C.3 Stravování

Dětem je poskytováno plné zaopatření, zahrnující stravu.¹⁴ Dospělí mohou zajišťovat stravování za pomoci dětí obdobně jako v rodině, zejména snídaně, svačiny, celodenní stravování o víkendech, v době svátků apod., s tím, že současně mohou provádět nákup potravin.¹⁵

V jednom z podnětů zazněly připomínky k malým porcím jídla – pisatel poukazoval na to, že děti mívají hlad.

Vedení ke stravování uvedlo, že v budově „Hamry“ nejsou podmínky pro plnohodnotné vaření, proto zde děti částečně využívají jídelnu a částečně si vaří samy. V budově „Libušín“ je v provozu plně vybavená kuchyně a děti zde pravidelně chodí na obědy, pokud nejsou na praxi. Česká školní inspekce omezený přístup dětí k jídlu mimo hlavní jídla kritizovala, a ředitelka proto nastavila systém nedělních nákupů potravin na celý týden a doplnila vybavení skupin o lednice. Děti si pořizují základní potraviny jako pečivo, mléko, máslo, sýry a vejce, aby měly během týdne k dispozici dostatek jídla. Současně ředitelka sleduje dostupnost jídla na skupinách, včetně případných konfliktů kvůli jídlu, které někdo sní na úkor jiných.

Během šetření v domově se na všech skupinách nacházelo volně dostupné jídlo v dostatečném množství. Děti z budovy „Hamry“ si na nedostatek jídla nestěžovaly, ocenily by však možnost chodit na obědy do školy. Ani pro děti v budově „Libušín“ nebylo množství jídla tématem, které by v rozhovorech samy negativně komentovaly.

Shrnutí, nezjistil jsem, že děti v domově nedostávají dostatek stravy a mívají hlad.

C.4 Mobilní telefony

Každému dítěti musí být umožněno mít telefon neustále u sebe s možností ho používat.¹⁶ Použití telefonu dětmi může být omezeno, a to i plošně v předem určených situacích, zejména při vyučování,¹⁷ stravování, komunitních či terapeutických

---

14 Ustanovení § 2 odst. 7 písm. a) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

15 Ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky č. 438/2006 Sb., kterou se upravují podrobnosti výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy ve školských zařízeních.

16 Článek 11 odst. 1 Listiny základní práv a svobod, § 31 a 1012 občanského zákoníku. Rovněž viz standard č. 2.8. a ustanovení § 20 odst. 1 písm. n) a § 26 odst. 1 písm. c) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

17 Srov. § 30 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání.

činnostech, příp. během nočního klidu.¹⁸ Úschova telefonu konkrétního dítěte ředitelem je výjimečná, řádně zdůvodněná a dítěti vysvětlená a zdokumentovaná.¹⁹

Dítě bez dostatečné seberegulace používá telefon podle dohody s pedagogem.²⁰ Pokud dohoda selhává a používání telefonu dítě poškozuje, zařízení pro něj vyhledá odbornou pomoc.²¹ Zařízení řeší problémy, s nimiž souvisí používání mobilů (např. šikana, ohrožující kontakty, nevhodný obsah) primárně pedagogickou prací a cílenými opatřeními u konkrétních dětí, ne plošným omezením přístupu dětí k telefonům.²²

V jednom z podnětů dítě zmínilo, že mu dospělí v dětském domově odebírají mobilní telefon, pokud sdělí, že „ho bolí hlava“.

Zjistil jsem, že dospělí v domově v zásadě neodebírají dětem mobilní telefony a ponechávají jim je i přes noc. Pokud nějakému dítěti mobil přeci jen vezmou, stává se tak pouze výjimečně, na základě konkrétních situací (např. zneužití telefonu ve škole, odmítání chodit do školy a pochybné bolesti hlavy).

Vychovatelé obecně upozorňovali rovněž na obtíže spojené s nočním používáním telefonů, které narušuje či omezuje spánek dětí a následně ovlivňuje jejich chování a školní výkon. Navzdory tomu domov nezavedl plošné opatření a upřednostňuje výchovný přístup formou upozornění a možnosti prožít důsledky, diskusi a hledání individuálních řešení před plošnými restrikcemi.

Téměř všechny dotázané děti potvrdily, že jim telefony nikdo neodebírá a mají k nim volný přístup. Výjimku představovala dívka, která kvůli horším školním výsledkům přistoupila na omezení a večer telefon odevzdávala. Po zlepšení prospěchu dostala mobil zpět.

Nezjistil jsem tedy, že by dospělí plošně odebírali dětem mobilní telefony nebo je nutili je odevzdávat, a to ani na noc. Personál upřednostňuje výchovný přístup před

---

18 Tyto situace omezení používání mobilních telefonů dětmi lze dovozovat z § 1 odst. 1 zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy („S dítětem musí být zacházeno v zájmu plného a harmonického rozvoje jeho osobnosti s ohledem na potřeby osoby jeho věku.“), příp. § 1 odst. 2 téhož zákona (náhradní výchovná péče musí být „v zájmu zdravého vývoje, řádné výchovy a vzdělávání“).

19 Ustanovení § 20 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 23 odst. 1 písm. g) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

20 Srov. § 1 odst. 1 a 2 zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

21 Srov. § 2 odst. 3 zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy („zařízení poskytují péči jinak poskytovanou osobami odpovědnými za výchovu“) v souvislosti s § 858 občanského zákoníku.

22 Ustanovení § 1 odst. 1 zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy („S dítětem musí být zacházeno s ohledem na potřeby osoby jeho věku.“) a § 2 odst. 10 téhož zákona („V rámci péče o děti jsou jim zajišťovány specifické výchovné a vzdělávací potřeby, a to v odstupňovaném rozsahu...“).

restrikcemi a používání mobilů omezuje pouze výjimečně v individuálních případech a na základě dohody s dítětem, což považuji za správný postup.

C.5 Vycházky

Dítě s nařízenou ústavní výchovou má právo na samostatnou vycházku, tj. právo opustit zařízení bez doprovodu jeho pracovníka. Může tak učinit každé dítě starší 7 let, kterému zařízení neomezilo vycházky výchovným opatřením a u kterého s vycházkou souhlasí jeho vychovatel.²³ Doba vyhrazená samostatným vycházkám by měla být dostatečně dlouhá na to, aby ji děti mohly smysluplně využít.²⁴

„Souhlas“ vychovatele nelze vykládat jako **schválení** či **povolení** (jako je tomu např. u pobytů mimo zařízení).²⁵ Vycházky mají být pro děti standardem, nikoli odměnou za dobré chování. Neměly by tedy být vzácností nebo výhodou. Tou může být **mimořádná** vycházka²⁶ (ať již mimořádnost spočívá v čemkoli).

„Souhlas“ vychovatelům umožňuje rychle a bezprostředně reagovat na aktuální situace, kdy by **konkrétní** vycházka nebyla z výchovných, zdravotních či jiných oprávněných důvodů pro dítě vhodná, například když si dítě v daný den odmítá splnit školní či jiné povinnosti nebo vycházku nedovoluje jeho zdravotní stav. **Dlouhodobě** může zařízení dítěti vycházky omezit nebo zakázat v režimu opatření ve výchově, tedy za kázeňské provinění.²⁷

C.5.1 Pravidla domova obecně

Ve všední dny děti chodí obvykle na dvouhodinovou vycházku po škole. Za odměnu i na kratší (přibližně půlhodinovou) večerní vycházku po večeři. Mladší děti se vracejí kolem 19. hodiny, starší mají vycházky prodloužené do 21, resp. 22 hodin, výjimečně do 23 hodin.

O víkendech se délka vycházek prodlužuje až na čtyři hodiny, přičemž výjimečně mohou být delší. Takové vycházky povoluje ředitelka na základě hodnocení konkrétního dítěte. Rozhodnutí o prodloužené vycházce vychází ze systému týdenního hodnocení, které probíhá ve čtvrtek. Pokud dítě nemá za předchozí týden žádné

---

23 Ustanovení § 20 odst. 1 písm. p) a § 21 odst. 1 písm. c) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

24 Zpráva veřejného ochránce práv z návštěv zařízení 2022, školská zařízení pro výkon ústavní výchovy, str. 53. Dálkově dostupné: https://www.ochrance.cz/uploads-import/ESO/%C5%A0kolsk%C3%A1-za%C5%99%C3%ADzen%C3%AD_CZ_el-verze.pdf.

25 Srov. § 23 odst. 1 písm. a) a c) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

26 Ustanovení § 21 odst. 2 písm. d) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

27 Ustanovení § 21 odst. 1 písm. c) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

kázeňské prohřešky, příp. pouze drobnějšího charakteru, může získat prodlouženou vycházku.

Rozsah a forma vycházek se přizpůsobují ročnímu období, dennímu světlu a školnímu zatížení dětí. V zimních měsících, kdy je brzy tma, domov doporučuje dětem ukončit vycházky před večeří.

Jeden z podnětů, které jsem obdržel, upozornil na to, že v běžné dny si děti musí volit mezi vycházkou v čase 14–16 hodin a 16–18 hodin. Nemohou si zvolit jiný čas (např. 15–17 hodin).

Děti během mého šetření v domově potvrdily vše, co jsem popsal. Většina dotázaných a především starších dětí považovala vycházky za příliš krátké.

Zjistil jsem tedy, že každé dítě, které věkem může využívat samostatné vycházky a nemá je omezeny opatřením ve výchově, má možnost jít každý den ven a strávit tam určitý čas.

System vycházky „za odměnu“ po večeři ve všední dny však nepovažuji za dobrou praxi. Děti by tuto možnost mít měly, především potom v těch obdobích roku, které večerní vycházku jednoduše umožňují. Jako motivační by mohla zůstat možnost pozdějšího návratu dítěte z večerní vycházky. Smysl nedává ani nutnost volby časového rozpětí vycházky. Děti by měly mít možnost odcházet ven a přicházet zpět v kteroukoli odpolední hodinu, budou-li mít hotové své školní, příp. jiné povinnosti, a s podmínkou být zpět na večeři.

O rozdílném přístupu vychovatelů k opožděným návratům dětí z vycházky se zmiňuji již výše ([C.2.3](#)), proto zde toto téma již nerozebírám.

C.5.2 Prodloužená vycházka Aleše

Dětský domov musí dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Tím naplňuje zásadu legitimního (oprávněného) očekávání vůči těm, kterých se jeho rozhodování týká.²⁸

Během šetření v domově uvedený chlapec zmínil, že mu personál bezdůvodně zamítl prodlouženou vycházku. Chlapec popsal konkrétní situaci z velikonočních prázdnin, kdy mu vychovatel nejprve potvrdil, že bude mít delší vycházku na basketbalové utkání ve vzdálenějším městě. Později však pedagog své oznámení změnil. Chlapec uvedl, že jeho chování bylo bezproblémové a splnil všechny obvyklé podmínky, proto situaci vnímal jako nespravedlivou.

---

²⁸ Ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu.

Zjistil jsem, že před velikonočními prázdninami ve čtvrtek již neproběhlo běžné hodnocení dětí, jak ho popisují výše. Proto personál chlapce nakonec na prodlouženou vycházku nepustil.

Ačkoli je na rozdíl od běžné vycházky ta mimořádná výhodou, nikoli pravidlem, má na ni dítě nárok, splní-li nastavené podmínky (dobré týdenní hodnocení). To se v případě Aleše nestalo a tak není překvapivé, že své omezení vnímal jako neopodstatněné a nespravedlivé. Nic přitom personálu nebránilo např. pravidelné hodnocení vykonat o den dříve, právě s ohledem na velikonoční prázdniny.

Dětský domov tedy v daném případě nedodržel zásadu legitimního (oprávněného) očekávání dítěte. Měl-li nastavené pravidlo pro prodloužené vycházky, měl ho dodržet i v mimořádném období prázdnin. Dětský domov by se měl Alešovi omluvit a újmu mu vhodně kompenzovat, přičemž formu ponechávám zcela na jeho úvaze.

C.6 Osobní dary dětí

Osobní dary dětem jsou součástí plného přímého zaopatření.²⁹ Poskytují se k narozeninám, k úspěšnému ukončení studia a k jiným obvyklým příležitostem, a to i v penězích. Výše daru závisí na věku, výchovných hlediscích stanovených vnitřním řádem a délce pobytu dítěte v zařízení v daném roce.³⁰ Nařízení vlády stanoví maximální výši daru (u dětí do 6 let jde o 1 740 Kč, od 6 do 15 let o 2 140 Kč a od 15 let o částku 2 450 Kč).³¹

Podle pravidel vyvěšených na nástěnkách dětí „dárek nakupuje vychovatel po domluvě s oslavencem“. Pro svátek je určena částka 200 Kč, s příkladem možného nákupu: „130 Kč řasenka, rtěnka, 70 Kč sladkost“. Pro narozeniny potom částka 300 Kč, s příkladem možného nákupu: „230 Kč voňavka, tričko a 70 Kč sladkost“.

Děti popsaná pravidla potvrdily a většina z nich si postěžovala na to, že jde o velmi nízké částky. O dar si říkají vychovatelům, kteří je následně vybírají. Některé děti by si přitom dar vybíraly raději samy, příp. by uvítaly dostat jako dar peníze, které by si šetřily nebo přidaly ke kapesnému pro běžné užití. I rozdělení daru na „užitečné věci“ a „sladkosti“, včetně rozdělení výše částek, některé děti vnímaly úkorně a upřednostnily by jiný poměr.

Mám za to, že částky určené pro dar k svátku a k narozeninám nejsou adekvátní, s ohledem na rozdílnou závažnost těchto významných dní v životě dítěte. Částka

29 Ustanovení § 2 odst. 7 písm. e) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

30 Ustanovení § 32 zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy v souvislosti s § 5 písm. b) vyhlášky č. 438/2006 Sb.

31 Ustanovení § 41 odst. 2 písm. c) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve spojení s § 3 nařízení vlády č. 460/2013 Sb., o stanovení částky příspěvku na úhradu péče, částky kapesného, hodnoty osobních darů a hodnoty věcné pomoci nebo peněžitého příspěvku dítěti ve školských zařízeních pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

určená k narozeninám by měla být výrazně vyšší. Byť jsou částky dané nařízením vlády maximální a je na zařízení, v jaké výši je dětem přizná, dary stanovené domovem jsou, především potom u starších dětí, ve výši ani ne čtvrtiny maximálních částek. Nadto jsou pro všechny děti stejné. **Ačkoli tedy domov poskytuje dětem osobní dary k významným příležitostem (narozeniny, svátek), měl by částky více individualizovat a rozhodně je navýšit, především jde-li o dary k narozeninám.**

Pokud jde o výběr dárků dětmi, bylo by dobré přiznat dětem větší volnost ve výběru a ten především ponechat na nich. Rozumím potřebě pedagogů regulovat mnohdy nestřídmé dětské požadavky. Je zde však prostor pro to, aby si děti nesly následky svých rozhodnutí a učily se tak využívat finanční prostředky co nejlépe. **Ačkoli tedy domov umožňuje dětem jistou míru volnosti při výběru dárků, měl by dětem ponechat větší autonomii, a to jde-li o výběr konkrétní věci i o poměr mezi „užitečnými věcmi“ a „sladkostmi“.**

C.7 Vymáhání úhrad za dítě po rodičích

Úhrada nezbytně nutných nákladů na vzdělávání a na dopravu do sídla školy je součástí plného přímého zaopatření dítěte.³²

V jednom z podnětů zaznělo, že dětský domov měl vyžadovat po rodičích peníze za jízdné do školy a nabití čipu ve škole.

Pokud by se to dělo, jednal by domov protiprávně. Během návštěvy jsem však nic takového nezjistil.

C.8 Nadměrné vytížení některých pracovních pozic

Zařízení musí uplatňovat funkční systém řízení, který jasně vymezuje kompetence a odpovědnost zaměstnanců.³³

Ředitelka sama zajišťuje plánování služeb, agendu vedoucího vychovatele (který chyběl, přičemž jeho nástup byl plánovaný od 1. 1. 2026) a částečně také ekonomickou a provozní administrativu. Osobně dohlíží na kvalitu zápisů a evidenci faktur, které zpracovává každý pátek. Administrativu sdílí s účetní a hospodářkou.

Sociální pracovníce zajišťuje agendu účetnictví a ekonomiky domova. Úvazek nelze přesně kvantifikovat, protože její práce se mění v závislosti na období a agendě. Při uzávěrkách se více věnuje účetnictví, jindy např. organizaci prázdninových pobytů dětí, komunikaci se soudy a úřady, vyřizování dokladů, podávání žádostí o dávky apod. Její pracovní zátěž je vysoká a různorodá.

---

32 Ustanovení § 2 odst. 7 písm. c) a f) zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

33 Standard č. 4.2.

S kapacitou 64 dětí se dětský domov řadí mezi největší zařízení. **Ředitelka vykonává několik agend, což svědčí o jejím vysokém osobním nasazení, ale zároveň dlouhodobě ohrožuje její kapacitu a funkčnost vedení zařízení. Ani sociální pracovníce by zde neměla vykonávat další dvě pozice, navíc nelze-li úvazky přesně kvantifikovat. Dětský domov by měl do budoucna uvažovat o plném úvazku pro sociální práci.**

D. Informace o dalším postupu

Zprávu zasílám ředitelce dětského domova a žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřila ke zjištěným pochybením a vyrozuměla mě o přijatých opatřeních k nápravě.³⁴ Pokud neodpoví, nepřijme opatření k nápravě nebo provedená opatření nebudu považovat za dostatečná, vydám závěrečné stanovisko, v němž navrhu opatření k nápravě.³⁵

Brno 10. března 2025

JUDr. Vít Alexander Schorm
zástupce veřejného ochránce práv
(podepsáno elektronicky)

---

34 Podle § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv a o ochránci práv dětí.

35 Podle § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv a o ochránci práv dětí.